

Warszawa, dnia 1 września 2000 r.

Opinia prawna
w sprawie wniosku Sejmiku Województwa Mazowieckiego, skierowanego do
Trybunału Konstytucyjnego (sygn akt K. 21/2000)

Stosownie do zlecenia z dnia 24 lipca 2000 r. uprzejmie przedstawiam następującą opinię w sprawie wniosku Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 13 czerwca 2000 r. o stwierdzenie niezgodności:

a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1998 r., w sprawie szczegółowych zasad i trybu przekazywania inwestycji centralnych samorządom województw i powiatom oraz wykazu inwestycji centralnych podlegających przekazaniu (Dz. U. nr 162, poz. 1139) z art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. nr 133, poz. 872 z późn.zm) oraz art. 14 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U nr 91, poz. 576 z późn.zm);

b) art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną z art. 92 ust. 1 Konstytucji.

Wnioskodawca podnosi zarzut, że inwestycja pod nazwą „Budowa Wodociągu Północnego – II etap”, zamieszczona w „Wykazie inwestycji centralnych podlegających przejęciu przez samorzady województw i powiaty z dniem 1 stycznia 1999 r.”, stanowiącym załącznik do zaskarżonego rozporządzenia RM, nie mieści się w zakresie zadań i kompetencji samorządu województwa. Zdaniem Sejmiku, budowa wodociągu jest sprawą należącą do zadań własnych gminy. Przekazanie inwestycji „Budowa Wodociągu Północnego – II etap” Samorządowi Województwa Mazowieckiego nastąpiło zatem wbrew zaskarżonym przepisom, wymienionym na wstępie w pkt a);

Zarzut niezgodności z Konstytucją art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną nie został jasno sformułowany. Z ostatniego zdania uzasadnienia wniosku wynika, że Wnioskodawca,

w istocie rzeczy, kwestionuje konstytucyjność rozporządzenia RM, które – jego zdaniem – ustanawia w sposób samoistny zasady i tryb przekazywania inwestycji, a więc nie ma w tym zakresie charakteru aktu wykonawczego i przez to nie jest zgodne z art. 92 ust. 1 Konstytucji.

2. Zarzut niekonstytucyjności zaskarżonego rozporządzenia RM, a ściślej poz. 12 załącznika do rozporządzenia, nie wydaje się zasadny. Należy bowiem wskazać, że do zadań i kompetencji samorządu województwa należy prowadzenie polityki rozwoju województwa, na którą składa się między innymi **utrzymanie i rozbudowa infrastruktury społecznej i technicznej o znaczeniu wojewódzkim** (art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie województwa). Dalszy przepis stanowi, że samorząd województwa **wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim w zakresie między innymi gospodarki wodnej** (art. 14 ust. 1 pkt 9 ustawy). W świetle dyspozycji obu wymienionych przepisów nie budzi wątpliwości teza, że rozbudowa wodociągu może być zakwalifikowana do zadań samorządu województwa, jeśli inwestycja ta ma znaczenie wojewódzkie lub „charakter wojewódzki”. W opiniowanym przypadku „Budowa Wodociągu Północnego – II etap” została zakwalifikowana przez Radę Ministrów do grupy inwestycji centralnych podlegających przekazaniu samorządowi województwa mazowieckiego. W ustawie – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną zawarta jest wskazówka (art. 74 ust. 1) dotycząca kryterium kwalifikacyjnego. Otóż, zgodnie z tym przepisem samorządy województw i powiaty przejmują z dniem 1 stycznia 1999 r. te inwestycje centralne, które mieszczą się w zakresie ich zadań i kompetencji, a których inwestorami w dniu 31 grudnia 1998 r. byli ministrowie lub dotychczasowi wojewodowie. **Moim zdaniem, brak jest podstaw do kwestionowania zasadności zaliczenia inwestycji „Budowa Wodociągu Północnego – II etap” do inwestycji podlegających przejęciu przez samorząd województwa mazowieckiego. Można skutecznie bronić poglądu, że inwestycja ta mieści się w „zakresie zadań i kompetencji” samorządu wojewódzkiego, określonych w art. 11 ust. 2 pkt 2 i art. 14 ust. 1 pkt 9 ustawy o samorządzie województwa.** Wypada dodać, że nawet sam Wnioskodawca przyznaje, że wodociąg, o którym mowa, ma znaczenie dla kilku gmin.

Powołany we wniosku art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym nie jest argumentem podważającym konstytucyjność decyzji Rady Ministrów o zaliczeniu

omawianej inwestycji do zadań samorządu województwa. Ustanowienie w tym przepisie zasady, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, które obejmują między innymi sprawy wodociągów i zaopatrzenia w wodę, nie pozostaje w sprzeczności z ustawowym określeniem zadań „własnych” samorządu województwa i powiatu, w tym także rodzajowo podobnych do zadań gminy.

3. Zarzut, jakoby rozporządzenie RM ustanawiało w sposób samoistny zasady i tryb przekazywania samorządom województw i powiatom inwestycji również należałoby również oddalić. Umocowanie Rady Ministrów do wydania tego rozporządzenia, zawarte w art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy – Przepisy wprowadzające (...), nie budzi wątpliwości. Przedmiotem rozporządzenia miały być, zgodnie z dyspozycją ustawy, szczegółowe zasady i tryb przekazywania samorządom województw i powiatom inwestycji. Granice tego upoważnienia nie zostały przekroczone. **Wbrew twierdzeniu Wnioskodawcy, ogólna zasada przekazywania została sformułowana w art. 74 ust. 1 tej ustawy: inwestycja przejmowana przez samorząd województwa bądź powiat powinna mieścić się w zakresie ustawowych zadań i kompetencji tych jednostek samorządu terytorialnego.**

Pod adresem art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy – Przepisy wprowadzające (...) można jedynie sformułować krytyczną uwagę, że nie zawiera on, zgodnie z dyspozycją art. 92 ust. 1 Konstytucji, wytycznych dotyczących treści rozporządzenia. Uchybienie to nie uzasadnia jednak uznania go za przepis niekonstytucyjny, ponieważ element „wytycznych” zawarty jest już w art. 74 ust. 1 ustawy, o której wyżej mowa.

Sporządził: Witold Pawełko